

Ročník 1992

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 30

Rozeslána dne 3. dubna 1992

Cena Kčs 6,-

O B S A H:

123. Zákon o pobytu cizinců na území České a Slovenské Federativní Republiky
124. Zákon o Vojenské policii
125. Zákon o zřízení Sekretariátu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě a o výsadách a imunitách tohoto sekretariátu a dalších institucí Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě
126. Zákon o ochraně znaku a názvu Červeného kříže a o Československém červeném kříži
127. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 384/1990 Sb., o vymezení působnosti České a Slovenské Federativní Republiky ve věcech vnitřního pořádku a bezpečnosti
128. Nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky o úpravě náhrady za ztrátu na výdělků po skončení pracovní neschopnosti nebo při invaliditě
129. Vyhláška ministerstva vnitra České republiky o odborných předpokladech pracovníků obecní policie a způsobu jejich ověřování
130. Vyhláška Státní banky československé o vydání mincí po 10 Kčs s letopočtem 1992
131. Oznámení ministerstva spravedlnosti České republiky o vydání výnosu o nařizování a odměňování pracovní pohotovosti soudců, justičních čekatelů a pracovníků odborného aparátu krajských a okresních soudů
132. Oznámení ministerstva zemědělství České republiky o vydání výnosu o zařazení zemědělských organizací do produkčních ekonomických skupin
133. Oznámenie Ministerstva financií Slovenskej republiky o vydaní výnosu o financovaní rozostavanej komunálnej bytovej výstavby a výstavby technickej a občianskej vybavenosti

Redakční sdělení o opravě chyby

123

ZÁKON

ze dne 4. března 1992

o pobytu cizinců na území České a Slovenské Federativní Republiky

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ
ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Účel a působnost zákona

(1) Účelem zákona je stanovit podmínky pro vstup a pobyt cizinců na území České a Slovenské Federativní Republiky a pro vycestování cizinců z území České a Slovenské Federativní Republiky do zahraničí.

(2) Tento zákon se nevztahuje na cizince, kteří požádali o přiznání postavení uprchlíka nebo kterým bylo postavení uprchlíka na území České a Slovenské Federativní Republiky přiznáno, pokud zvláštní předpisy¹⁾ nestanoví jinak.

(3) Cizincem podle tohoto zákona je každý, kdo podle zákonů České a Slovenské Federativní Republiky není jejím občanem.

§ 2

Vstup na území České a Slovenské Federativní Republiky

(1) Cizinec smí vstoupit na území České a Slovenské Federativní Republiky, pobývat na něm a vycestovat z území České a Slovenské Federativní Republiky do zahraničí jen s platným cestovním dokladem opatřeným vízem České a Slovenské Federativní Republiky, nestanoví-li jinak mezinárodní smlouva, jíž je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána. Vízum se nevyžaduje, stanoví-li tak vláda České a Slovenské Federativní Republiky.

(2) Při vstupu na území České a Slovenské Federativní Republiky nebo při vycestování z území České a Slovenské Federativní Republiky do zahraničí smí cizinec překročit státní hranice České a Slovenské Federativní Republiky jen na hraničních přechodech určených pro mezinárodní cestovní styk, nestanoví-li jinak mezinárodní smlouva, jíž je Česká a Slovenská Federativní republika vázána.

(3) Cizinec je povinen při překročení státních hranic České a Slovenské Federativní Republiky podrobit se kontrole federálního ministerstva vnitra.

(4) Vízum udělené v zahraničí československou

diplomatickou misí nebo konzulárním úřadem může být před vstupem cizince na území České a Slovenské Federativní Republiky zrušeno federálním ministerstvem vnitra z důvodů uvedených v § 14 odst. 1 písm. b), d) a e).

ČÁST DRUHÁ

POBYT NA ÚZEMÍ ČESKÉ A SLOVENSKÉ
FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

§ 3

Cizinec smí pobývat na území České a Slovenské Federativní Republiky krátkodobě, dlouhodobě nebo trvale.

Krátkodobý pobyt

§ 4

(1) Cizinec je oprávněn pobývat krátkodobě na území České a Slovenské Federativní Republiky po dobu stanovenou vízem; nemusí-li být cestovní doklad opatřen vízem, po dobu stanovenou vládou České a Slovenské Federativní Republiky nebo mezinárodní smlouvou, jíž je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána.

(2) Krátkodobý pobyt se povoluje nejdéle na dobu 180 dnů. Pokud byl krátkodobý pobyt povolen na dobu kratší než 180 dnů, může být na žádost cizince federálním ministerstvem vnitra prodloužen. Žádost se podává nejpozději tři pracovní dny před uplynutím této doby. O žádosti rozhodne federální ministerstvo vnitra neprodleně, nejpozději však do ukončení doby krátkodobého pobytu.

§ 5

(1) Vízum ke krátkodobému pobytu uděluje na žádost cizince v zahraničí československá diplomatická mise nebo konzulární úřad a na území České a Slovenské Federativní Republiky federální ministerstvo vnitra.

(2) K žádosti o udělení víza ke krátkodobému pobytu je cizinec povinen na požádání předložit doklady potvrzující zajištění prostředků k pobytu a k vycestování z území České a Slovenské Federativní Republiky do zahraničí.

(3) Orgán oprávněný k udělení víza ke krátkodobému pobytu může jeho udělení podmínit složením peněžité částky ve výši nezbytných nákladů na vycestování cizince z území České a Slovenské Federativní

¹⁾ Zákon č. 498/1990 Sb., o uprchlících.

Republiky do zahraničí. Jestliže cizinec vycestuje bez použití složené finanční částky, tato se mu vrátí.

(4) O žádosti cizince o udělení víza ke krátkodobému pobytu rozhodne příslušný orgán do 30 dnů ode dne podání žádosti.

(5) Na řízení o udělení víza ke krátkodobému pobytu a o prodloužení doby stanovené ke krátkodobému pobytu se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.²⁾

Dlouhodobý a trvalý pobyt

§ 6

(1) Cizinec je oprávněn pobývat dlouhodobě na území České a Slovenské Federativní Republiky po dobu stanovenou v povolení k dlouhodobému pobytu.

(2) Dlouhodobý pobyt se povoluje na dobu potřebnou k dosažení jeho účelu, nejdéle však na dobu jednoho roku. Tato doba může být na žádost cizince opakovaně prodloužena, nejdéle však vždy o jeden rok. Žádost se podává nejpozději 14 dnů před uplynutím této doby.

§ 7

Cizinec je oprávněn pobývat trvale na území České a Slovenské Federativní Republiky na základě povolení k trvalému pobytu. Toto povolení pobytu lze udělit zejména za účelem sloučení rodiny, pokud manžel, příbuzný v pokolení přímém nebo sourozenec cizince má trvalý pobyt na území České a Slovenské Federativní Republiky, v jiných humanitárních případech nebo, pokud to je odůvodněno zahraničně politickým zájmem České a Slovenské Federativní Republiky.

§ 8

(1) Žádost o udělení povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu podává cizinec v zahraničí u československé diplomatické mise nebo konzulárního úřadu. Žádost lze podat též na území České a Slovenské Federativní Republiky federálnímu ministerstvu vnitra. Žádost o prodloužení doby stanovené povolením k dlouhodobému pobytu podává cizinec federálnímu ministerstvu vnitra.

(2) K žádosti o udělení povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu a k žádosti o prodloužení doby stanovené povolením k dlouhodobému pobytu je cizinec povinen na požádání předložit doklady potvrzující účel pobytu, zajištění prostředků k pobytu, zajištění ubytování a doklady potvrzující jeho bezúhonnost a že netrpí nakažlivou chorobou, jejíž šíření je trestné podle zákona.³⁾

§ 9

(1) O žádosti cizince o udělení povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu rozhodne federální ministerstvo vnitra do 60 dnů ode dne podání žádosti. Vyhoví-li federální ministerstvo vnitra žádosti, udělí příslušná československá diplomatická mise nebo konzulární úřad cizinci pobývajícimu v zahraničí vízum; cizinci pobývajícimu na území České a Slovenské Federativní Republiky vydá federální ministerstvo vnitra průkaz povolení k pobytu.

(2) Na rozhodnutí o udělení povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu a o prodloužení doby stanovené povolením k dlouhodobému pobytu se nevztahuje § 47 správního řádu, jestliže se žádosti vyhoví v plném rozsahu.

§ 10

(1) Průkaz povolení k pobytu obsahuje údaje o totožnosti držitele, jeho státním občanství, místě pobytu a o dalších právních a evidenčních skutečnostech.

(2) Průkaz povolení k pobytu se vydává s platností na dobu stanovenou v povolení k dlouhodobému pobytu nebo na dobu pěti let, jde-li o povolení k trvalému pobytu, nejdéle však na dobu platnosti cestovního dokladu cizince.

(3) Průkaz povolení k pobytu se nevydává cizinci mladšímu 15 let a cizinci zbavenému rozhodnutím soudů způsobilosti k právním úkonům.

(4) Držitel průkazu povolení k pobytu je povinen dbát, aby údaje v něm uvedené odpovídaly skutečnosti. O prodloužení doby platnosti průkazu povolení k pobytu je jeho držitel povinen požádat federální ministerstvo vnitra nejpozději 14 dnů před uplynutím doby platnosti průkazu; o provedení jiných změn údajů v průkazu je povinen jeho držitel požádat příslušný orgán do tří pracovních dnů ode dne, kdy změna nastala.

§ 11

O zaměstnávání cizinců při jejich pobytu na území České a Slovenské Federativní Republiky platí zvláštní předpisy.⁴⁾

ČÁST TŘETÍ

SKONČENÍ POBYTU NA ÚZEMÍ ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

§ 12

(1) Povolení k vycestování z území České a Slovenské Federativní Republiky do zahraničí po skonče-

²⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

³⁾ § 189 až 192 a § 195 trestního zákona.

⁴⁾ § 2 odst. 2 zákona č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti.

ní dlouhodobého nebo trvalého pobytu uděluje na žádost cizince federální ministerstvo vnitra do 30 dnů od dne podání žádosti.

(2) Udělení povolení k vycestování může být odepráno cizinci, proti kterému je v České a Slovenské Federativní Republice

- a) nařízen výkon rozhodnutí pro neplnění vyživovací povinnosti nebo finančních závazků,
- b) vedeno trestní stíhání nebo který nevykonal trest odnětí svobody uložený tuzemským soudem, jestliže mu trest nebyl prominut nebo výkon trestu nebyl promlčen.

(3) Na řízení o udělení povolení k vycestování z území České a Slovenské Federativní Republiky do zahraničí po skončení dlouhodobého nebo trvalého pobytu se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.²⁾

§ 13

Zánik oprávnění k pobytu

Oprávnění cizince k dlouhodobému nebo trvalému pobytu na území České a Slovenské Federativní Republiky zaniká, pokud cizinec pobývá mimo území České a Slovenské Federativní Republiky nepřetržitě po dobu delší než 180 dnů a předem tento pobyt neoznámil orgánu federálního ministerstva vnitra.

Zákaz pobytu na území České a Slovenské Federativní Republiky

§ 14

(1) Cizinci může být zakázán pobyt na území České a Slovenské Federativní Republiky nejméně na jeden rok, jestliže

- a) byl pravomocně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, pokud se na něj nehledí, jako by nebyl odsouzen,
- b) dopustil se v zahraničí jednání, které je podle zákonů České a Slovenské Federativní Republiky zvláště závažným trestným činem,⁵⁾
- c) vykonává neoprávněně výdělečnou činnost,
- d) porušil předpisy o omamných látkách,⁶⁾
- e) je to nevyhnutelné pro bezpečnost státu, udržení veřejného pořádku, ochranu zdraví nebo práv a svobod druhých,
- f) porušil povinnost stanovenou tímto zákonem nebo jiným obecně závazným právním předpisem.

(2) Zákaz pobytu na území České a Slovenské Federativní Republiky (dále jen „zákaz pobytu“) může být zrušen, jestliže pominuly jeho důvody.

(3) O zákazu pobytu a o zrušení zákazu pobytu rozhoduje federální ministerstvo vnitra.

(4) Odvolání proti rozhodnutí o zákazu pobytu nemá odkladný účinek.

§ 15

(1) Cizinci, kterému byl zakázán pobyt na území České a Slovenské Federativní Republiky, se nepovolí vstup na území České a Slovenské Federativní Republiky po dobu uvedenou v zákazu pobytu. Před uplynutím této doby lze cizinci výjimečně povolit krátkodobý pobyt na území České a Slovenské Federativní Republiky, jestliže je to odůvodněno zejména humanitárními důvody a nepovolení pobytu by znamenalo nepřiměřeně tvrdý postup.

(2) Cizinci, kterému byl zakázán pobyt na území České a Slovenské Federativní Republiky, se může určit k vycestování do zahraničí přiměřená, nejdéle však 30denní lhůta.

Vyhoštění

§ 16

(1) Cizinec, který neoprávněně vstoupí nebo neoprávněně pobývá na území České a Slovenské Federativní Republiky, může být vyhoštěn.

(2) O vyhoštění rozhoduje federální ministerstvo vnitra, které též zabezpečí provedení vyhoštění.

(3) Na řízení o vyhoštění se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.²⁾

§ 17

(1) Bylo-li rozhodnuto o vyhoštění, je cizinec povinen se zdržovat do provedení vyhoštění na místě určeném federálním ministerstvem vnitra.

(2) Lze-li důvodně očekávat, že cizinec bude mařit nebo ztěžovat provedení vyhoštění, může být do provedení vyhoštění zajištěn, nejdéle však na dobu 30 dnů.

§ 18

Překážky vyhoštění

(1) Cizinec nemůže být vyhoštěn do státu, kde by byl ohrožen jeho život nebo svoboda z důvodu jeho rasy, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro politické přesvědčení. To ne-

⁵⁾ § 41 odst. 2 trestního zákona.

⁶⁾ Zákon ČNR č. 37/1989 Sb., o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomaniemi.

Zákon SNR č. 46/1989 Sb., o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomaniemi.

Nařízení vlády ČSR č. 192/1988 Sb., o jedech a některých jiných látkách škodlivých zdraví, ve znění pozdějších předpisů.

Nařízení vlády SSR č. 206/1988 Sb., o jedech a některých jiných látkách škodlivých zdraví, ve znění pozdějších předpisů.

platí, jestliže cizinec ohrožuje bezpečnost státu nebo byl odsouzen za zvlášť závažný trestný čin⁷⁾).

(2) Cizinec nemůže být vyhoštěn do státu, který žádá o jeho vydání pro trestný čin, za který zákon tohoto státu stanoví trest smrti.

ČÁST ČTVRTÁ HLÁŠENÍ A EVIDENCE POBYTU CIZINCŮ

Hlášení pobytu

§ 19

(1) Cizinec, který má vízovou povinnost, je povinen do tří pracovních dnů ode dne vstupu na území České a Slovenské Federativní Republiky ohlásit federálnímu ministerstvu vnitra počátek, místo a předpokládanou dobu svého krátkodobého pobytu na území České a Slovenské Federativní Republiky.

(2) Cizinec, který nemá vízovou povinnost, je povinen do tří pracovních dnů ode dne vstupu na území České a Slovenské Federativní Republiky ohlásit federálnímu ministerstvu vnitra počátek, místo a předpokládanou dobu svého krátkodobého pobytu na území České a Slovenské Federativní Republiky, pokud tento pobyt trvá déle než 30 dnů.

(3) Hlášení pobytu cizinců, kteří na území České a Slovenské Federativní Republiky pobývají dlouhodobě nebo trvale, se řídí stejnými předpisy jako hlášení pobytu občanů.⁷⁾

(4) Za cizince ubytovaného v ubytovacím zařízení hlásí pobyt federálnímu ministerstvu vnitra provozovatel tohoto zařízení.

§ 20

Provozovatel ubytovacího zařízení je povinen

- a) zapsat počátek a skončení ubytování cizince do domovní knihy a předložit kopii zápisu do pěti dnů federálnímu ministerstvu vnitra,
- b) potvrdit počátek a skončení ubytování cizince na dokladu o udělení víza,
- c) předložit domovní knihu na požádání federálního ministerstvu vnitra nebo jinému oprávněnému orgánu,
- d) uschovat domovní knihu po dobu pěti let od provedení posledního zápisu o ubytování cizince a na požádání ji předložit federálnímu ministerstvu vnitra.

§ 21

Evidence pobytu

Evidenci pobytu cizinců vede federální ministerstvo vnitra. Pro evidenci pobytu cizinců a poskytování

informací o údajích vedených v evidenci platí přiměřeně předpisy o evidenci pobytu občanů.⁷⁾

ČÁST PÁTÁ POVINNOSTI CIZINCŮ A DALŠÍCH OSOB

§ 22

Povinnosti cizinců

Cizinec je povinen

- a) dodržovat zákony a ostatní obecně závazné právní předpisy platné na území České a Slovenské Federativní Republiky,
- b) v žádostech podávaných podle tohoto zákona uvádět pravdivě a úplně všechny požadované údaje,
- c) neprodleně hlásit federálnímu ministerstvu vnitra nebo nejbližšímu útvaru Federálního policejního sboru nebo Policie České republiky nebo Policejního sboru Slovenské republiky případnou ztrátu nebo odcizení dokladu o udělení víza nebo průkazu povolení k pobytu,
- d) pokud po dobu dlouhodobého nebo trvalého pobytu na území České a Slovenské Federativní Republiky užívá motorové vozidlo registrované v zahraničí, neprodleně ohlásit tuto skutečnost federálnímu ministerstvu vnitra.

§ 23

Kdo bez právního důvodu získá platný cestovní doklad cizince, doklad o udělení víza nebo průkaz povolení k pobytu, je povinen jej neprodleně odevzdat federálnímu ministerstvu vnitra nebo nejbližšímu útvaru Federálního policejního sboru nebo Policie České republiky nebo Policejního sboru Slovenské republiky.

§ 24

(1) Státní orgán nebo územní orgán správy jsou povinny neprodleně oznámit federálnímu ministerstvu vnitra vznik skutečnosti, která může být důvodem pro zákaz pobytu cizince na území České a Slovenské Federativní Republiky.

(2) Orgán činný v trestním řízení je povinen neprodleně oznámit federálnímu ministerstvu vnitra zahájení trestního řízení vůči cizinci a zahájení řízení o vydání cizince jinému státu.

(3) Útvar Federálního policejního sboru nebo Policie České republiky nebo Policejního sboru Slovenské republiky nebo orgán činný v trestním řízení je povinen neprodleně oznámit federálnímu ministerstvu vnitra zadržení nebo zajištění cizince nebo jeho vzetí do vazby.

⁷⁾ Zákon č. 135/1982 Sb., o hlášení a evidenci pobytu občanů.

Vyhláška federálního ministerstva vnitra č. 146/1982 Sb., kterou se provádí zákon o hlášení a evidenci pobytu občanů.

§ 25

(1) Dopravce, který dopraví na území České a Slovenské Federativní Republiky vzdušnou nebo vodní cestou cizince bez dokladů opravňujících jej ke vstupu na území České a Slovenské Federativní Republiky, je povinen zajistit jeho dopravu zpět do zahraničí.

(2) Povinnost podle odstavce 1 dopravce nemá, pokud byl federálním ministerstvem vnitra umožněn cizinci vstup na území České a Slovenské Federativní Republiky nebo pokud bylo vízum udělené cizinci v zahraničí zrušeno federálním ministerstvem vnitra před vstupem na území České a Slovenské Federativní Republiky.

§ 26

Náklady spojené s vycestováním cizince, kterému nebyl povolen vstup na území České a Slovenské Federativní Republiky nebo je vyhošťován, nese cizinec. Nemůže-li cizinec tyto náklady uhradit, nese je

- a) dopravce, který je povinen zajistit dopravu cizince podle § 25,
- b) ten, kdo cizince neoprávněně zaměstnal na území České a Slovenské Federativní Republiky,
- c) federální ministerstvo vnitra v ostatních případech.

ČÁST ŠESTÁ PŘESTUPKY

§ 27

(1) Přestupku podle tohoto zákona se dopustí ten, kdo

- a) neoprávněně pobývá na území České a Slovenské Federativní Republiky,
- b) maří výkon rozhodnutí o zákazu pobytu nebo vyhoštění,
- c) provede nebo si nechá provést neoprávněně změny v dokladech opravňujících jej ke vstupu na území České a Slovenské Federativní Republiky nebo v průkazu povolení k pobytu,
- d) poruší jinou povinnost stanovenou tímto zákonem, pokud se takovým jednáním ztíží plnění úkolů státní správy.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a) a b) lze uložit pokutu do 10 000 Kčs, za přestupek podle od-

stavce 1 písm. c) pokutu do 5000 Kčs a za přestupek podle odstavce 1 písm. d) pokutu do 1000 Kčs.

(3) Výnos z pokut je příjmem státního rozpočtu České a Slovenské Federativní Republiky.

§ 28

(1) Přestupky podle tohoto zákona projednávají orgány federálního ministerstva vnitra příslušné podle místa dlouhodobého nebo trvalého pobytu cizince a v ostatních případech orgány federálního ministerstva vnitra příslušné podle místa spáchání přestupku.

(2) Pokuty za přestupky mohou ukládat a vybírat v blokovém řízení orgány uvedené v odstavci 1.

(3) Pokuty vymáhají finanční úřady v České republice a daňové úřady ve Slovenské republice.

§ 29

Na přestupky a jejich projednávání podle tohoto zákona se vztahují obecné předpisy o přestupcích.⁸⁾

ČÁST SEDMÁ USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 30

(1) Způsobilost k právním úkonům podle tohoto zákona má cizinec starší 15 let, nebyl-li rozhodnutím soudu zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo nebyla-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena.

(2) Za cizince mladšího 15 let a cizince, který je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jehož způsobilost k právním úkonům je omezena, jedná zákonný zástupce.

§ 31

Působnost federálního ministerstva vnitra podle tohoto zákona vykonává ve věcech cizinců požívajících výsad a imunit podle zákona nebo mezinárodního práva federální ministerstvo zahraničních věcí.

§ 32

(1) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, vzta-

⁸⁾ Zákon ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

Zákon SNR č. 372/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 71/1967 Sb.

Zákon č. 385/1990 Sb., kterým se doplňuje zákon č. 40/1974 Sb., o Sboru národní bezpečnosti, ve znění zákona č. 74/1990 Sb., a o některých opatřeních k vyřizování přestupků v působnosti České a Slovenské Federativní Republiky, ve znění zákona č. 333/1991 Sb.

hují se na řízení podle tohoto zákona obecné předpisy o správním řízení.²⁾

(2) Rozhodnutí federálního ministerstva vnitra učiněná podle tohoto zákona nejsou přezkoumatelná soudem s výjimkou pravomocných rozhodnutí o záka-
zu pobytu (§ 14), jestliže byly v tomto případě
ve správním řízení vyčerpány řádné opravné prostřed-
ky.

§ 33

(1) Žádosti podle § 5, 8 a 12 se podávají na úřed-
ních tiskopisech. Vzor tiskopisů stanoví federální mi-
nisterstvo vnitra po projednání s federálním minister-
stvem zahraničních věcí.

(2) Cizinec hlásí svůj pobyt podle § 19 a používání
motorového vozidla registrovaného v zahraničí podle
§ 22 písm. d) na úředních tiskopisech. Vzor tiskopisů
stanoví federální ministerstvo vnitra.

(3) Vzor průkazu povolení k pobytu stanoví fede-
rální ministerstvo vnitra.

§ 34

Víza a povolení k dlouhodobému nebo trvalému
pobytu udělená podle dosavadních předpisů se pova-
žují za udělená podle tohoto zákona.

§ 35

Zrušují se:

1. zákon č. 68/1965 Sb., o pobytu cizinců na území
Československé socialistické republiky,
2. vyhláška ministerstva vnitra č. 69/1965 Sb., kterou
se vydávají podrobnější předpisy o pobytu cizinců
na území Československé socialistické republiky,
3. vyhláška ministerstva vnitra č. 2/1949 Sb., o obno-
vě vízové povinnosti ve styku s Francií.

§ 36

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. října 1992.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

124

ZÁKON

ze dne 5. března 1992

o Vojské policii

Federální shromáždění České a Slovenské Federa-
tivní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Úvodní ustanovení

Vojská policie je službou Československé armá-
dy, která v rozsahu vymezeném tímto zákonem plní
úkoly policejní ochrany Československé armády. Vo-
jským policistou může být pouze voják z povolání.

HLAVA PRVNÍ

PŮSOBNOST, ÚKOLY A ORGANIZACE VOJSKÉ POLICIE

§ 2

Působnost Vojské policie

Vojská policie působí vůči

- a) vojákům v činné službě (dále jen „vojáci“),

- b) osobám, které se nacházejí ve vojenských objek-
tech a v prostoru, kde probíhají vojenské akce,
a dále vůči osobám, které páchají trestnou činnost
či přestupky spolu s vojáky nebo proti majetku
Československé armády.

§ 3

Úkoly Vojské policie

Vojská policie plní tyto úkoly:

- a) podílí se na zabezpečování kázně a pořádku ve vo-
jských objektech,
- b) podílí se na zabezpečování kázně a pořádku vojá-
ky na veřejnosti,
- c) odhaluje trestné činy a zjišťuje jejich pachatele
a činí opatření k předcházení trestné činnosti,
- d) podle zvláštního zákona¹⁾ koná vyhledávání
o trestných činech,
- e) pátrá po vojácích a po věcech v majetku nebo uží-
vání Československé armády,

¹⁾ § 168 odst. 2 písm. c) trestního řádu.

- f) podílí se na ochraně zbraní, střeliva, výbušnin a ostatního majetku ve vlastnictví nebo užívání Československé armády a materiálu důležitého pro obranu,
- g) podílí se na ochraně utajovaných skutečností,
- h) dohlíží nad bezpečností provozu vojenských motorových a jejich přípojných vozidel (dále jen „vojenská vozidla“),
- i) řídí provoz vojenských vozidel na pozemních komunikacích,
- j) vykonává dohled nad výcvikem a zdokonalováním odborné způsobilosti řidičů²⁾ vojenských vozidel,
- k) vede evidenci vojenských vozidel a schvaluje jejich technickou způsobilost,
- l) vede evidenci a statistiky potřebné k plnění svých úkolů,
- m) zajišťuje ochranu a doprovod určených osob.

§ 4

Organizace Vojenské policie

(1) Vojenská policie se člení v souladu s organizační strukturou Československé armády. Organizační strukturu a početní stavy Vojenské policie stanoví ministr obrany České a Slovenské Federativní Republiky (dále jen „ministr obrany“).

(2) V čele Vojenské policie stojí náčelník Vojenské policie, kterého jmenuje a odvolává ministr obrany.

HLAVA DRUHÁ

POVINNOSTI, OPRAVNĚNÍ A PROSTŘEDKY VOJENSKÉHO POLICISTY

Oddíl první

Povinnosti vojenského policisty

§ 5

(1) Při plnění úkolů Vojenské policie je vojenský policista povinen dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní a nepřipustit, aby osobám v souvislosti s touto činností vznikla bezdůvodná újma a aby zásah do jejich práv a svobod překročil míru nezbytnou k dosažení účelu plněného úkolu.

(2) Pokud to okolnosti plněného úkolu dovolují, je vojenský policista při plnění úkolů spojených se zásahem do práv nebo svobod osob, povinen poučit tyto osoby o jejich právech; v opačném případě je poučí do-
datečně.

§ 6

Vojenský policista je povinen, pokud to dovoluje jeho zdravotní stav nebo není pod vlivem léků nebo jiných látek, které snižují jeho schopnost jednat, provést i v době mimo službu služební zákrok, popřípadě vyrozumět nejbližší útvar Vojenské policie nebo nejbližší útvar policejního sboru, je-li páčán trestný čin nebo přestupek, kterým je bezprostředně ohrožen život, zdraví nebo majetek.

§ 7

Vojenský policista není povinen provést služební zákrok, jestliže

- a) k jeho vykonání nebyl odborně vyškolen nebo vycvičen a jestliže povaha služebního zákroku takové odborné školení nebo vycvičení vyžaduje,
- b) tomu brání důležitý zájem služby.

§ 8

(1) Vojenský policista není povinen provést služební zákrok při výkonu služby z důvodu důležitého zájmu služby, jestliže provádí nebo zajišťuje

- a) pátrací činnost při bezprostředním pronásledování pachatele trestné činnosti,
- b) služební zákrok pod jednotným velením,
- c) ochranu důležitého vojenského materiálu nebo materiálu důležitého pro obranu,
- d) úkoly, jejichž nedokončení by mělo vážnější důsledky než neprovedení nového zákroku nezbytného k odstranění bezprostředního ohrožení.

(2) Při plnění úkolů uvedených v odstavci 1 je vojenský policista povinen provést služební zákrok nebo jiné opatření nezbytné k odstranění bezprostředního ohrožení, dovolují-li to okolnosti případu, jestliže je ohrožen vyšší zájem než zájem chráněný úkolem, který plní.

(3) Vojenský policista je povinen, dovolují-li to okolnosti případu, zabezpečit vyrozumění příslušného útvaru Vojenské policie nebo nejbližšího útvaru policejního sboru.

§ 9

(1) Vojenský policista je povinen při plnění úkolů prokázat svou příslušnost k Vojenské policii, pokud to povaha a okolnosti plněného úkolu dovolují.

(2) Příslušnost k Vojenské policii prokazuje vojenský policista vojenským stejnokrojem se zevním označením VOJENSKÁ POLICIE (VP) s identifikačním číslem nebo průkazem vojenského policisty s evidenčním číslem (dále jen „služební průkaz“) nebo ústním prohlášením „Vojenská policie“. Vozidla používaná

²⁾ Vyhláška federálního ministerstva dopravy č. 55/1991 Sb., o výcviku a zdokonalování odborné způsobilosti řidičů silničních motorových vozidel.

Vojenskou policií mají označení VOJENSKÁ POLICIE nebo VOJENSKÁ DOPRAVNÍ POLICIE.

(3) Ústním prohlášením „Vojenská policie“ prokazuje vojenský policista svou příslušnost k Vojenské policii pouze ve výjimečných případech, kdy okolnosti plnění úkolu neumožňují tuto příslušnost prokázat vojenským stejnokrojem nebo služebním průkazem. Vojenským stejnokrojem nebo služebním průkazem se vojenský policista prokáže ihned, jakmile to okolnosti plnění úkolu dovolí.

§ 10

(1) Vojenský policista je povinen poskytnout každému na jeho žádost pomoc v rozsahu úkolů Vojenské policie.

(2) Vojenský policista je povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se seznámil při plnění úkolů Vojenské policie nebo v souvislosti s nimi, a které v zájmu zabezpečení úkolů Vojenské policie nebo v zájmu jiných osob vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami.

(3) Povinnosti mlčenlivosti je oprávněn zprostit vojenského policistu ministr obrany.

Oddíl druhý

Oprávnění vojenského policisty

§ 11

Oprávnění požadovat vysvětlení

(1) Vojenský policista je oprávněn požadovat potřebná vysvětlení od vojáka, který může přispět k objasnění skutečností důležitých pro odhalení trestného činu nebo přestupku a jejich pachatele, jakož i pro vypatrání hledaných nebo pohřešovaných osob a věcí, a v případě potřeby ho vyzvat, aby se ihned nebo ve stanovenou dobu dostavil na určené místo k sepsání protokolu o podání vysvětlení.

(2) Každý voják je povinen požadavku nebo výzvě podle odstavce 1 vyhovět.

(3) Vysvětlení může odepřít pouze voják, který by tím sobě, svému příbuznému v pokolení přímém, svému sourozenci, osvojiteli, osvojenci, manželovi nebo druhu, jakož i jiným osobám v poměru rodinném nebo obdobném, jejichž újmu by právem pociťoval jako újmu vlastní, způsobil nebezpečí trestního stíhání nebo nebezpečí postihu za přestupek.

(4) Vysvětlení se nesmí požadovat od vojáka, který by tím porušil státem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže by byl této povinnosti zproštěn příslušným orgánem nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má.

(5) Vojenský policista je povinen předem vojáka poučit o možnosti odepřít vysvětlení podle odstavců 3 a 4.

(6) Nevyhoví-li voják bez dostatečné omluvy nebo bez závažných důvodů výzvě podle odstavce 1, může být předveden k sepsání protokolu o podání vysvětlení.

(7) O předvedení vojáka sepíše vojenský policista úřední záznam.

(8) Ustanovení odstavců 1, 2, 3, 4, 5 a 7 se obdobně vztahují i na osoby uvedené v § 2 písm. b). Odmítnou-li tyto osoby podat potřebné vysvětlení, je vojenský policista oprávněn je předvést na nejbližší útvar policejního sboru. Nevyužije-li vojenský policista tohoto oprávnění, je povinen osoby uvedené v § 2 písm. b) ihned propustit.

§ 12

Oprávnění požadovat prokázání totožnosti

(1) Prokázání totožnosti znamená prokázání jména, příjmení, data narození a trvalého, popř. přechodného pobytu a u vojáka též prokázání příslušnosti k vojenskému útvaru.

(2) Vojenský policista je oprávněn vyzvat

a) každého vojáka,

b) osoby uvedené v § 2 písm. b),

aby prokázali svoji totožnost; ti jsou povinni výzvě vyhovět.

(3) Odmítnou-li voják prokázat svoji totožnost nebo nemůže-li ji prokázat ani po předchozím poskytnutí potřebné součinnosti k prokázání své totožnosti, je vojenský policista oprávněn vojáka předvést k vykonání služebních úkonů ke zjištění jeho totožnosti. Po zjištění totožnosti vojenský policista vojáka propustí, nebrání-li tomu zákonné důvody.

(4) Nemůže-li vojenský policista totožnost vojáka předvedeného podle odstavce 3 zjistit na základě sdělených údajů ani v evidencích obyvatel, je oprávněn vyzvat vojáka, aby strpěl provedení nezbytných služebních úkonů, jako je snímání daktyloskopických otisků, pořizování obrazových záznamů, zevní měření těla a zjišťování zvláštních tělesných znamení. Měření těla a zjišťování zvláštních tělesných znamení provádí osoba stejného pohlaví nebo lékař.

(5) Nejistí-li vojenský policista totožnost vojáka do 24 hodin od předvedení, je povinen ho propustit. Při důvodném podezření ze spáchání trestného činu odevzdá v této lhůtě předvedeného vojáka vojenskému prokurátorovi; při zjištění přestupku veliteli.

(6) Odmítnou-li nebo nemohou-li osoby uvedené v § 2 písm. b) prokázat svoji totožnost, je vojenský policista oprávněn je předvést na nejbližší útvar policejního sboru.

(7) O předvedení sepíše vojenský policista úřední záznam.

§ 13 Zajištění

(1) Vojský policista je oprávněn zajistit vojáka, který

- a) svým jednáním bezprostředně ohrožuje svůj život nebo zdraví nebo život nebo zdraví jiných osob anebo majetek a po výzvě od takového jednání neupustí,
- b) se pokusil při předvedení podle § 11 odst. 6 nebo § 12 odst. 3 o útěk,
- c) byl přistižen při páchání trestného činu nebo přestupku anebo je z takového jednání důvodně podezřelý, jsou-li tu konkrétní skutečnosti, které odůvodňují obavu, že bude v protiprávním jednání pokračovat nebo mařit řádné objasnění věci,
- d) se neoprávněně zdržuje mimo útvar nebo místo služebního přidělení.

(2) Pominou-li důvody zajištění, je vojský policista povinen zajištěného vojáka ihned propustit.

(3) Voják může být zajištěn jen po dobu nezbytně nutnou, nejdéle však 24 hodin od okamžiku omezení osobní svobody.

(4) O zajištění vojáka je vojský policista povinen neprodleně vyrozumět jeho velitele.

(5) O zajištění vojáka sepíše vojský policista úřední záznam.

§ 14 Umísťování zajištěných vojáků do cel předběžného zajištění

(1) Vojský policista je oprávněn vojáka zajištěného podle § 13 umístit do cely předběžného zajištění, zřízené pro tento účel ve věznici vojenského útvaru (dále jen „cela“).

(2) Před umístěním do cely odebere vojský policista vojákovi věci, kterými by mohl ohrozit své zdraví nebo život anebo zdraví nebo život jiné osoby. Pro odebrání zdravotních pomůcek, jejichž odnětí způsobuje psychickou nebo fyzickou újmu, musí být zvláštní důvod. Vojský policista sepíše seznam odebraných věcí, který podepíše spolu s vojákem umísťovaným do cely. Při propuštění vojáka z cely mu odebrané věci vrátí proti podpisu.

(3) Do cel se vždy umísťují odděleně

- a) muži a ženy,
- b) zajištění, u nichž lze předpokládat, že proti nim bude vedeno společné trestní řízení nebo jejich trestní věci spolu souvisejí,
- c) ti, kteří se chovají agresivně.

(4) Vojáka, který je zjevně pod vlivem alkoholických nápojů, léků nebo jiných návykových látek, lze umístit do cely jen tehdy, pokud lékař po provedeném vyšetření neshledá důvody pro jeho umístění do zdravotnického zařízení nebo pokud po provedeném ošetření již nebude důvod pro jeho přijetí do zdravotnického zařízení.

(5) Zjistí-li vojský policista, že voják, který má být umístěn v cele, je zraněn nebo upozorní-li voják na svou závažnější chorobu anebo je důvodně podezřelý, že tento voják takovou chorobou trpí, zajistí jeho lékařské ošetření a vyžádá vyjádření lékaře, zda voják může být umístěn v cele.

(6) Cela musí být hygienicky nezávadná a musí odpovídat účelu podle odstavce 1. V cele nesmějí být předměty, které by mohly být zneužity k ohrožení života a zdraví umístěného vojáka nebo vojenského policisty.

(7) Nemá-li voják dostatečný oděv nebo má-li oděv hygienicky závadný, zapůjčí mu oděv vojenského útvaru, u kterého je cela zřízena.

§ 15 Oprávnění k použití jiných prostředků proti vojákům chovajícím se násilně

(1) Vojákovi, který se chová násilně nebo ničí majetek nebo se pokouší o útěk, po marné výzvě, aby od takového jednání upustil, může být omezena možnost volného pohybu připoutáním pouty k pevně zabudovanému předmětu, a to způsobem, který nebude snižovat jeho lidskou důstojnost.

(2) Omezení volného pohybu může trvat pouze po dobu, než voják od násilného chování upustí nebo než bude umístěn v cele, nejdéle však 2 hodiny; přitom musí být vojákovi umožněna poloha vsedě.

§ 16 Oprávnění odebrat zbraň

(1) Vojský policista je oprávněn se přesvědčit, zda předváděná nebo zajištěná osoba nemá u sebe zbraň,³⁾ již by mohla ohrozit svůj život nebo zdraví anebo život nebo zdraví jiné osoby, a odebrat ji.

(2) Odebranou zbraň podle odstavce 1 je vojský policista povinen při propuštění předvedené nebo zajištěné osoby vrátit proti podpisu. Brání-li zákonné důvody odebranou zbraň vrátit, vystaví vojský policista potvrzení o odebrání zbraně.

§ 17 Oprávnění k prohlídce dopravních prostředků

(1) Vojský policista je oprávněn prohlížet vozidla řízená vojáky a vojenská vozidla.

³⁾ § 89 odst. 5 trestního zákona.

(2) Vojský policista je oprávněn prohlížet všechny dopravní prostředky ve vojenských objektech a všechny dopravní prostředky při vjíždění do vojenských objektů nebo vyjíždění z nich.

(3) Prohlídkou dopravních prostředků nesmí být sledován jiný zájem, než který je uveden v § 3 písm. a), b), c), d), e), f), g), h), m).

§ 18

Oprávnění při provozu vojenských vozidel

(1) Vojská policie provádí objasňování méně závažných dopravních nehod vojenských vozidel ve vojenských objektech, u kterých není nutno konat vyhledávání nebo vyšetřování.

(2) Vojský policista je oprávněn za podmínek uvedených v § 13 zajistit řidiče vojenského vozidla nebo zakázat další používání vojenských vozidel, zjistí-li závažné porušení pravidel silničního provozu nebo zásad stanovených pro provoz vojenských vozidel.

(3) Při řízení provozu vojenských vozidel na pozemních komunikacích a při zastavování vozidel má vojský policista stejná práva jako policisté policejních sborů.

§ 19

Oprávnění zakázat vstup na určená místa

Jestliže to vyžaduje účinné zabezpečení plnění úkolů podle tohoto zákona, je vojský policista oprávněn přikázat každému, aby na nezbytně nutnou dobu nevstupoval na určená místa nebo se na nich nezdržoval.

Oprávnění při objasňování přestupků spáchaných vojáky

§ 20

(1) Vojský policista je při objasňování přestupků spáchaných vojáky oprávněn vyžadovat od příslušných orgánů výpis z rejstříku trestů v případech, ve kterých by předchozí trestní postih mohl vést k posouzení skutku jako trestného činu.

(2) Vojský policista je oprávněn provádět ohledání místa přestupku, ohledání věci mající vztah ke spáchanému přestupku a v souvislosti s tím zjišťovat a zajišťovat stopy.

§ 21

(1) Vojský policista je oprávněn po předchozí marné výzvě k vydání věci, tuto věc vojákovi odejmout, lze-li mít důvodně za to, že v řízení o přestupku může být vysloveno její propadnutí nebo může být zabrána.⁴⁾

(2) Nelze odejmout věc, jejíž hodnota je v nápadném nepochopu k povaze přestupku.

(3) O odnětí věci sepiše vojský policista úřední záznam a vojákovi vystaví potvrzení o odnětí věci.

(4) Není-li v řízení o přestupku vysloveno propadnutí nebo zabránění věci, je vojský policista povinen věc neprodleně vrátit, pokud ji nepostoupil veliteli.

Oddíl třetí

Použití donucovacích prostředků a zbraní

§ 22

Donucovací prostředky

(1) Donucovací prostředky jsou:

- a) hmaty, chvaty, údery a kopy sebeobran, b) slzotvorné prostředky, c) obušek, d) pouta, e) služební pes, f) technické prostředky k zabránění odjetí vozidla, g) zastavovací pás a jiné prostředky k násilnému zastavení vozidla, h) zásahová výbuška, i) úder střelnou zbraní, j) hrozba namířenou střelnou zbraní, k) varovný výstřel do vzduchu.

(2) Před použitím donucovacích prostředků je vojský policista povinen vyzvat osobu, proti které zakročuje, aby upustila od protiprávního jednání s výstrahou, že bude použito některého z donucovacích prostředků. Od výzvy a výstrahy může upustit jen v případě, je-li sám napaden nebo je-li zjevně a bezprostředně ohrožen život nebo zdraví jiné osoby a věc nesnese odkladu.

(3) Použitím donucovacího prostředku má být dosaženo účelu sledovaného služebním zákrokem; přitom se použije pouze takového donucovacího prostředku, který je nezbytně nutný k překonání odporu osoby, která se dopouští protiprávního jednání. O tom, který z donucovacích prostředků použije, rozhoduje vojský policista podle konkrétní situace tak, aby osobě, proti které zakročuje, nezpůsobil zřejmě nepřiměřenou újmu.

(4) Vojský policista může použít donucovacích prostředků uvedených v odstavci 1 vůči všem osobám, je-li sám těmito osobami napaden nebo je-li jimi ohrožen život nebo zdraví jiné osoby.

⁴⁾ Zákon ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

Zákon SNR č. 372/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

§ 23

Použití hmatů, chvatů, úderů a kopů sebeobrány, slzotvorných prostředků a obušku

(1) Hmaty, chvaty, údery a kopy sebeobrány, slzotvorné prostředky a obušek je vojenský policista oprávněn použít, aby

- a) zajistil bezpečnost vlastní nebo jiné osoby před protiprávním útokem, není-li po marné výzvě od útoku upuštěno, útok bezprostředně hrozí, trvá nebo podle všech známek bude pokračovat,
- b) zabránil výtržnosti, rvačce, fyzickému napadání osob nebo úmyslnému poškozování majetku,
- c) předvedl nebo zadržel osobu nebo zajistil vojáka, který klade aktivní odpor,
- d) zabránil násilnému vstupu nepovolaných osob do chráněných a střežených objektů nebo na místa, kam je vstup zakázán.

(2) Hmaty a chvaty sebeobrány je vojenský policista oprávněn použít, aby předvedl nebo zadržel osobu nebo zajistil vojáka, který klade pasivní odpor.

§ 24

Použití pout

Pouta je vojenský policista oprávněn použít

- a) ke spoutání zajištěného, zadrženého, zatčeného vojáka nebo vojáka, který má být dodán do výkonu trestu odnětí svobody nebo do vazby a klade aktivní odpor nebo napadá jiné osoby nebo vojenského policistu anebo poškozují majetek, po marné výzvě, aby od takového jednání upustil, nebo je-li nebezpečí, že se pokusí o útěk,
- b) ke vzájemnému připoutání dvou či více předváděných, zajištěných nebo zadržených vojáků, za podmínek uvedených pod písmenem a).

§ 25

Použití služebního psa

(1) Služebního psa je vojenský policista oprávněn použít,

- a) aby zajistil bezpečnost vlastní nebo jiné osoby, není-li po marné výzvě upuštěno od útoku, útok bezprostředně hrozí, trvá nebo podle všech známek bude pokračovat,
- b) aby zabránil výtržnosti, rvačce, fyzickému napadání osob nebo úmyslnému poškozování majetku,
- c) aby zabránil násilnému vstupu nepovolaných osob do chráněných nebo střežených objektů nebo na místa, kam je vstup zakázán,
- d) k pronásledování vojáka nebo jiné osoby, která

má být zajištěna, zadržena, zatčena nebo dodána do výkonu trestu odnětí svobody nebo do vazby,

- e) aby donutil ukrývajícího se vojáka nebo jinou osobu, která má být zajištěna, zadržena, zatčena nebo dodána do výkonu trestu odnětí svobody anebo do vazby, k opuštění úkrytu.

(2) Vojenský policista používá služebního psa s náhubkem. Jestliže to povaha a intenzita útoku, případně překonání odporu vyžaduje, použije služebního psa bez náhubku.

§ 26

Použití technických prostředků k zabránění odjetí vozidla

Technické prostředky k zabránění odjetí vozidla je vojenský policista oprávněn použít v případě, kdy se řidič vozidla odmítá i po opakované výzvě podrobit služebním úkonům prováděným vojenským policistou a z jeho jednání je zřejmé, že s vozidlem chce z místa odjet.

§ 27

Použití zastavovacího pásu a jiných prostředků k násilnému zastavení vozidla

(1) Zastavovací pás je vojenský policista oprávněn použít k násilnému zastavení vozidla, jehož řidič na opakovanou výzvu nebo znamení dané podle zvláštních předpisů⁵⁾ nezastaví, jestliže je

- a) bezohlednou jízdou ohrožen život, zdraví nebo majetek,
- b) důvodné podezření, že se ve vozidle přepravují pachatelé některého zvláště závažného úmyslného trestného činu nebo věci pocházející z této trestné činnosti anebo zbraně, střelivo nebo výbušniny pocházející z trestné činnosti.

(2) Za podmínek uvedených v odstavci 1 může vojenský policista k zastavení takového vozidla použít i jiné prostředky zejména vojenské vozidlo, povoz, stavební mechanismy apod.

§ 28

Použití zásahové výbušky

Zásahovou výbušku je vojenský policista oprávněn použít v uzavřeném prostoru proti nebezpečnému pachateli, který se na výzvu nevzdá nebo se zdráhá opustit úkryt.

§ 29

Použití úderu střelnou zbraní

Úderu střelnou zbraní je vojenský policista oprávněn použít v sebeobraně, zpravidla v zápase s útočníkem, nelze-li jeho odpor překonat jiným způsobem.

⁵⁾ Vyhláška federálního ministerstva vnitra č. 99/1989 Sb., o pravidlech provozu na pozemních komunikacích (pravidla silničního provozu), ve znění vyhlášky federálního ministerstva vnitra č. 24/1990 Sb.

§ 30

Použití hrozby namířenou střelnou zbraní

Hrozby namířenou střelnou zbraní je vojenský policista oprávněn použít, aby

- a) zajistil bezpečnost vlastní nebo jiné osoby,
- b) zabránil násilnému vstupu nepovolaných osob do chráněných nebo střežených objektů nebo na místa, kam je vstup zakázán,
- c) překonal odpor směřující ke zmaření jeho služebního zákroku.

§ 31

Použití varovného výstřelu do vzduchu

Varovný výstřel do vzduchu je vojenský policista oprávněn použít jen v případech, ve kterých je oprávněn použít zbraně.

§ 32

Použití zbraně

Použití zbraně vojenským policistou se řídí zvláštním zákonem.⁶⁾

§ 33

Povinnosti vojenského policisty po použití donucovacích prostředků a zbraně

(1) Jestliže vojenský policista zjistí, že při použití donucovacích prostředků došlo ke zranění osoby, je povinen, jakmile to okolnosti dovolí, poskytnout zraněné osobě první pomoc a zajistit lékařské ošetření.

(2) Po každém použití zbraně, při kterém došlo ke zranění osoby, je vojenský policista povinen ihned, jakmile to okolnosti dovolí, poskytnout zraněné osobě první pomoc a zajistit lékařské ošetření. Dále je povinen učinit všechny neodkladné úkony, aby mohla být řádně objasněna oprávněnost použití zbraně.

(3) Každý služební zákrok, při kterém bylo použito donucovacích prostředků nebo zbraně, je vojenský policista povinen bezodkladně hlásit svému nadřízenému.

(4) O použití donucovacích prostředků nebo zbraně je vojenský policista povinen podat svému nadřízenému písemné hlášení s uvedením důvodu, průběhu a výsledku jejich použití.

(5) Vzniknou-li pochybnosti o oprávněnosti nebo přiměřenosti použití donucovacích prostředků nebo zbraně anebo jestliže při jejich použití byla způsobena smrt, újma na zdraví nebo škoda na majetku, je nadřízený povinen zjistit, zda jich bylo použito v souladu s tímto zákonem. O výsledku tohoto zjištění sepíše úřední záznam a opis zašle vojenskému prokurátorovi.

(6) Použije-li vojenský policista donucovacích prostředků nebo zbraně mimo místo svého služebního působení, ohlásí jejich použití nejbližšímu velitelství

Vojenské policie. Na další postup se vztahují odstavce 4 a 5.

§ 34

Při služebních zákrocích Vojenské policie pod jednotným velením rozhoduje o použití donucovacích prostředků a zbraně velitel zakročující jednotky. Rozhodnutí velitele zakročující jednotky o použití donucovacích prostředků a zbraně se musí uchovat na zvukovém nebo písemném záznamu. Po použití donucovacích prostředků nebo zbraně velitel zakročující jednotky postupuje podle § 33.

§ 35

Zvláštní omezení

Při služebním zákroku proti těhotné ženě, osobě vysokého věku, osobě se zjevnou tělesnou vadou nebo chorobou a osobě zjevně mladší 15 let nesmí vojenský policista použít úderů a kopů sebeobrany, slzotvorných prostředků, obušku, pout, služebního psa a úderu střelnou zbraní vyjma případů, jestliže útok těchto osob ohrožuje život nebo zdraví vojenského policisty nebo život a zdraví jiných osob anebo hrozí větší škoda na majetku a nebezpečí nelze odvrátit jinak.

HLAVA TŘETÍ**SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ**

§ 36

Náhrada škody

Náhrada škody vzniklé činností Vojenské policie se řídí zvláštním zákonem.⁷⁾

Vztahy Vojenské policie k právníkům a fyzickým osobám, policejním sborům a obecním policiím

§ 37

(1) Vojenská policie při plnění úkolů stanovených tímto zákonem spolupracuje s právníky a fyzickými osobami a může požadovat od právníků a fyzických osob podklady a informace. Právníkové osoby, vojáci a ostatní fyzické osoby jsou povinny požadované podklady a informace poskytnout, pokud jim v tom nebrání důvody stanovené jinými obecně závaznými právními předpisy.

(2) Vojenský policista je oprávněn v případě nebezpečí ohrožení života a zdraví nebo majetku požádat každého o pomoc. Kdo byl o tuto pomoc požádán, je povinen ji poskytnout. Nemusí tak učinit, jestliže by tím vystavil vážnému ohrožení sebe nebo osoby uvedené v § 11 odst. 3 anebo bránil-li tomu jiné důležité okolnosti.

⁶⁾ § 34 zákona č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění zákona č. 228/1991 Sb.

⁷⁾ § 34a zákona č. 76/1959 Sb., ve znění zákona č. 228/1991 Sb.

(3) Každý, koho Vojská policie požádá o poskytnutí pomoci, je povinen, pokud se jedná o utajované skutečnosti a byl-li řádně poučen, zachovávat mlčenlivost o všem, co se v souvislosti s požadovanou nebo poskytnutou pomocí dozvěděl. O zproštění povinnosti mlčenlivosti platí obdobně ustanovení § 10 odst. 3.

§ 38

Vojská policie při plnění svých úkolů spolupra-

cuje s Federálním policejním sborem, Sboem hradní policie, Policií České republiky, Policejním sborem Slovenské republiky a obecními policiemi, přičemž nezasahuje do jejich působnosti. Obsah spolupráce, součinnost a vzájemné vztahy upraví smlouva.

§ 39

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. května 1992.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

125

ZÁKON

ze dne 5. března 1992

o zřízení Sekretariátu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě a o výsadách a imunitách tohoto sekretariátu a dalších institucí Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky, berouc v úvahu ustanovení Pařížské charty pro novou Evropu, přijaté dne 21. listopadu 1990, se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Sekretariát Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě (dále jen „sekretariát“) je právnickou osobou se sídlem v Praze.

§ 2

(1) Sekretariátu a jeho úředníkům a administrativnímu a technickému personálu se poskytují výsady a imunity v rozsahu stanoveném v článcích II, III a V Úmluvy o výsadách a imunitách Organizace spojených národů ze dne 13. února 1946.¹⁾

(2) Ustanovení odstavce 1 nebrání výsadám a imunitám, které mohou požívat zaměstnanci sekretariátu podle Vídeňské úmluvy o diplomatických stycích z 18. dubna 1961.²⁾

§ 3

Delegacím účastnických států Konference o bez-

§ 4

pečnosti a spolupráci v Evropě na konferencích usku- tečňovaných v České a Slovenské Federativní Republi- ce v rámci helsinského procesu, jakož i delegacím účastnických států Konference o bezpečnosti a spolu- práci v Evropě vyslaným k jednání v sekretariátu se po- skytují výsady a imunity v rozsahu stanoveném v člán- ku IV Úmluvy o výsadách a imunitách Organizace spojených národů ze dne 13. února 1946.¹⁾

§ 5

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

¹⁾ Český překlad úmluvy vyhlášen v příloze vyhlášky ministra zahraničních věcí č. 52/1956 Sb., o přístupu Československé republiky k Úmluvě o výsadách a imunitách Organizace spojených národů schválené Valným shromážděním Organizace spojených národů dne 13. února 1946.

²⁾ Český překlad úmluvy vyhlášen spolu s vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 157/1964 Sb., o Vídeňské úmluvě o diploma- tických stycích.

126

ZÁKON

ze dne 5. března 1992

o ochraně znaku a názvu Červeného kříže a o Československém červeném kříži

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ OCHRANA ZNAKU A NÁZVU ČERVENÉHO KŘÍŽE

§ 1

(1) Znak červený kříž na bílém poli a slov „červený kříž“ nebo „ženevský kříž“ chráněných Ženevskými úmluvami z 12. srpna 1949, o ochraně obětí války, ve znění dodatkových protokolů k těmto úmluvám z 8. června 1977¹⁾ (dále jen „Ženevské úmluvy“) smí na území České a Slovenské Federativní Republiky v době míru užívat pouze:

- a) vojenská zdravotnická služba k označení a ochranu zdravotnických útvarů a útavů, personálu a materiálu chráněných Ženevskými úmluvami a ostatními mezinárodními úmluvami upravujícími obdobné věci, jimiž je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána;
- b) Československý červený kříž (§ 3), jeho ústavy a zařízení, při své činnosti v případech uvedených pod písmenem a) a při své jiné činnosti v době míru za podmínek stanovených Ženevskými úmluvami;
- c) mezinárodní organizace Červeného kříže a jejich personál;
- d) provozovatelé vozidel určených jako ambulance a provozovatelé záchranných stanic výlučně určených k bezplatnému ošetřování raněných nebo nemocných k označení těchto ambulancí a záchranných stanic v době míru, avšak jen s výslovným souhlasem Československého červeného kříže (§ 3).

(2) Pro jiné účely nebo jinými fyzickými nebo právnickými osobami nesmí být znaku a názvu uvedených v odstavci 1 nebo znaku a názvu je napodobujících užíváno.

§ 2

(1) Tomu, kdo použije neoprávněně znaku nebo názvu uvedeného v § 1 nebo kdo tomu vědomě napomáhá, uloží příslušný správní orgán pokutu do 10 000 Kčs nebo pokutu do 50 000 Kčs, jde-li o jednání v době událostí, na něž se vztahují Ženevské úmluvy.

(2) Výnosy z pokut uložených podle odstavce 1 plynou ve prospěch Československého červeného kříže.

(3) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, je-li jednání tam uvedené trestným činem.

(4) Neoprávněně označení věci znakem nebo názvem uvedeným v § 1 je povinen neprodleně odstranit držitel věci; neučiní-li tak, rozhodne příslušný správní orgán o odstranění neoprávněného označení na náklad držitele. Nelze-li neoprávněně označení z věci odstranit, vysloví příslušný správní orgán propadnutí nebo zabrání věci, a to i když k opatření podle odstavce 1 nebo k projednání trestného činu nedošlo; propadá nebo zabraná věc připadá bez náhrady Československému červenému kříži.

ČÁST DRUHÁ

ČESKOSLOVENSKÝ ČERVENÝ KŘÍŽ

§ 3

(1) Československý červený kříž je společností ve smyslu zákona o sdružování občanů.²⁾

(2) Jedinou státem uznanou společností Červeného kříže na území České a Slovenské Federativní Republiky je Československý červený kříž se sídlem v Praze.

§ 4

Československý červený kříž má postavení a oprávnění národní společnosti podle Ženevských úmluv a plní zejména tyto úkoly:

¹⁾ Ženevská úmluva o zlepšení osudu raněných a nemocných příslušníků ozbrojených sil v poli, Ženevská úmluva o zlepšení osudu raněných, nemocných a trusečníků ozbrojených sil na moři, Ženevská úmluva o zacházení s válečnými zajatci, Ženevská úmluva o ochraně civilních osob za války a Závěrečný akt Diplomatické konference (vyhláška ministra zahraničních věcí č. 65/1954 Sb. a příloha k částce 40 Sbírky zákonů z roku 1954)

Dodatkový protokol k Ženevským úmluvám z 12. srpna 1949, o ochraně obětí mezinárodních ozbrojených konfliktů (Protokol I)

Dodatkový protokol k Ženevským úmluvám z 12. srpna 1949, o ochraně obětí ozbrojených konfliktů nemajících mezinárodní charakter (Protokol II) (sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí č. 168/1991 Sb).

²⁾ § 2 zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů.

- a) působí jako výlučně uznaná pomocná organizace vojenské zdravotnické služby;
- b) působí v oblasti civilní obrany a ochrany obyvatelstva a poskytuje pomoc v případě katastrof a jiných mimořádných událostí;
- c) poskytuje zdravotnické, záchranné, sociální a další humanitární služby;
- d) šíří znalost Ženevských úmluv.

§ 5

(1) Československý červený kříž získává prostředky na svou činnost zejména:

- a) členskými příspěvky, výnosy vlastní činnosti, přijímáním darů, dědickými odkazy, jakož i příspěvky státu;
- b) vláda České a Slovenské Federativní Republiky poskytne každoročně ze státního rozpočtu společnosti Československý červený kříž prostředky pro výkon jeho činnosti podle Ženevských úmluv v rozsahu úkolů vymezených v § 4 tohoto zákona.

(2) Československý červený kříž je při plnění svých úkolů vyplývajících z Ženevských úmluv a z rezolucí Mezinárodních konferencí Červeného kříže a Červeného půlměsíce osvobozen od daní, poplatků a cel.

§ 6

(1) Stát navrátí Československému červenému kříži majetek, který mu byl odňat v období od 25. 2. 1948 do 31. 12. 1989 v rozsahu uvedeném v příloze tohoto zákona.

(2) Nemovitý majetek uvedený v příloze tohoto zákona se prohlašuje ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona za vlastnictví Československého červeného kříže.

(3) O vyklizení nemovitého majetku uvedeného v příloze tohoto zákona uzavře Československý červený kříž s dosavadními uživateli nemovitostí, kteří je užívají k poskytování služeb zdravotnických nebo sociálních nebo pro školství, kulturní nebo osvětovou činnost, dohodu. Nedojde-li k dohodě, vzniká Česko-

slovenskému červenému kříži nárok na vyklizení nemovitostí uvedených v příloze tohoto zákona, které slouží výše uvedeným účelům, po uplynutí pěti let. Uzavření dohody o užívání bytů a nebytových prostor se řídí ustanoveními občanského zákoníku, zákona o nájmu a podnájmu nebytových prostor a předpisy souvisejícími. Tento závazek přechází v uvedené době na všechny další vlastníky.

(4) Nedojde-li k dohodě o výši nájemného a podmínkách jeho placení mezi dosavadními uživateli nemovitostí, kteří je užívají k účelům uvedeným v § 6 odst. 3 tohoto zákona a Československým červeným křížem, rozhodne o výši nájemného příslušný orgán státní správy podle obecně platných cenových předpisů.

§ 7

Vláda České a Slovenské Federativní Republiky může stanovit svým nařízením bližší podmínky k provedení tohoto zákona.

§ 8

Zrušují se:

1. zákon č. 60/1952 Sb., o Československém červeném kříži a o užívání znaku, odznaku a názvu Červeného kříže,
2. zákon č. 16/1958 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 60/1952 Sb., o Československém červeném kříži a o užívání znaku, odznaku a názvu Červeného kříže,
3. vyhláška ministerstva zdravotnictví č. 56/1958 Ú.l., o vykonávání zdravotnických úloh Československého červeného kříže,
4. vyhláška ministerstva zdravotnictví a sociálních věcí České socialistické republiky č. 112/1989 Sb., o provádění zdravotnických, zdravotně branných a sociálních úkolů Československého červeného kříže v České socialistické republice.

§ 9

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1992.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

Přehled nemovitého majetku, který se vrací Československému červenému kříži**I. Nemovitý majetek na území České republiky**

1. Dům v Praze 1, Křemencova ul. č. 6
čp. 176 - dům, stavební parcela č. 875, zapsané u SG Praha-město, list vlastnictví č. 10, evidenční list č. 97, kat. území Praha-město
Vlastník: Čs. stát - Bytový podnik Praha 1
Uživatel: Čs. stát - Bytový podnik Praha 1, Celetná 29
2. Dům se zahradou v Praze 1, Chotkova ulice
čp. 538 - dům, stavební parcela č. 657, parcela č. 658 zahrada, zapsané u SG Hlavní město Praha, list vlastnictví 236, kat. území Praha
Vlastník: Čs. stát - OPBH Praha 1
Uživatel: Čs. stát - Technická správa komunikací
3. Dům v Praze 5, Štefánikovo nám. 5
čp. 602 - dům, stavební parcela č. 889, zapsané u SG Praha, pozemková kniha č. 611, list a, b, kat. území Praha, Malá Strana
Vlastník: Čs. stát
Uživatel: OPBH Praha 5
4. Dům v Praze 8, Gabčíkova ul. č. 8
čp. 1224 - dům, stavební parcela č. 929, parcela č. 928 zahrada, zapsané u SG Praha, č. knihovni vložky 2130, list A, B, kat. území Libeň
Vlastník: Čs. stát
Uživatel: OPBH Praha 8, Vítkova 8
5. Dům v Nesměni, okr. Kolín
čp. 70 - dům, stavební parcela č. 91, 95, 119, zahrada 487/2, 487/7, 487/8, pastvina 490, 491/2, 492, 493/2, 493/3, 494/2, role 495/2, 529/3 les, zapsané u SG Kolín, list vl. č. 1270
Vlastník: Čs. stát - Okresní ústav sociálních služeb Kolín
Uživatel: Okresní ústav sociálních služeb Kolín
6. Bukovany - dětská ozdravovna, okr. Příbram
čp. 1, zapsané u SG Příbram, č. knihovni vložky č. 188, kat. území Bukovany
Vlastník: Čs. stát - Okresní úřad Příbram
Uživatel: OÚNZ Příbram
7. Zbytkový statek Chraštica, zapsané u SG Příbram, č. knihovni vložky 435, katastrální území Chraštica, č. knihovni vložky 188, kat. území Bukovany
Vlastník: Čs. stát
Uživatel: Státní statek Chraštica
8. Vila Amálie se zahradou v Jesenici, okr. Rakovník
čp. 220 - dům, stavební parcela č. 303, zahrada č. 293/1, zapsané u SG Rakovník na listu vlastnictví č. 291 pro obec a kat. území Jesenice
Vlastník: Čs. stát - MNV Jesenice
Uživatel: Okresní bytový podnik Rakovník

9. Dům v Najdku, okr. Jindřichův Hradec
čp. 35 - dům, stavební parcela č. 41 a další pozemky č. 101/1, 101/2, 101/4, 102, zapsané u SG Jindřichův Hradec na listu vlastnictví č. 3, 196, kat. území Najdek
Vlastník: Čs. stát - ONV Jindřichův Hradec
Uživatel: ONV Jindřichův Hradec, JZD 9. květen a Velký Ratmírov
10. Dům v Plzni, Pobřežní ul. 15
čp. 100 - dům, stavební parcela č. 89, zapsané u SG Plzeň-město, list vlastnictví č. 10, č. ev. listu 9909, kat. území Plzeň-město
Vlastník: Čs. stát - Bytový podnik města Plzně
Uživatel: Čs. stát - Bytový podnik města Plzně
11. Dům ve Stříbře, okr. Tachov
čp. 142 - dům, stavební parcela č. 4, zapsané u SG Tachov na listu vlastnictví č. 2963 pro obec a kat. území Stříbro
Vlastník: Čs. stát - Městský úřad ve Stříbře
Uživatel: Městský úřad - M klub
12. Dům v Trávníku, okr. Česká Lípa
čp. 18 - dům, stavební parcela č. 815, zapsané u SG Česká Lípa na listu vlastnictví č. 815 pro obec a kat. území Trávník
Vlastník: OÚSS Česká Lípa
Uživatel: Grafostroj n.p.
13. Dům v Radějově, okr. Hodonín
čp. 282 - dům, stavební parcela č. 365, les č. 2832/2, zapsané u SG Hodonín, č. knihovni vložky 634
Vlastník: Čs. stát
Uživatel: Domácí potřeby Brno, n.p.

II. Nemovitý majetek na území Slovenské republiky

14. Budova s příslušenstvím a les v Horním Smokovci
čp. 169 - dům, stavební parcela č. 2038/2 a les 2038/1, zapsané u SG Poprad na listu vlastnictví č. 31 pro obec Starý Smokovec, část Horní Smokovec
Vlastník: Čs. stát
Uživatel: ÚNZ Horní Smokovec
15. Dům se zahradou v Hlohovci, okr. Trnava
čp. 736 - dům, stavební parcela č. 1075/2, zahrada 1075/1, zapsané u SG Trnava na listu vlastnictví č. 3086 pro obec a kat. území Hlohovec
Vlastník: Čs. stát
Uživatel: Okresní odbor sociálních služeb Trnava
16. Dům s příslušenstvím a zahrada v Liptovském Mikuláši
čp. 918 - dům, parcely č. 979, 980 a 981, zapsané u SG Liptovský Mikuláš na listu vlastnictví č. 1116 pro obec a kat. území Lipt. Mikuláš
Vlastník: Čs. stát

- Uživatel: ministerstvo obrany, KVUSS Banská Bystrica
17. Pionýrský tábor Mladost Ráztočno, okr. Prievidza čp. 218 a 219 a les, parcela č. 3519/2 a 3519/3, zapsané u SG Prievidza na listu vlastnictví č. vložky 703, kat. území Ráztočno
Vlastník: Čs. stát
Uživatel: Státní statek, stát. podnik Žiar n. Hronom
18. Dům se zahradou - býv. Ústav M.R. Štefánika, Martin
čp. 585 - dům, parcely č. 155/2, 158/2, zapsané u SG Martin na listu vlastnictví č. 2803 pro obec a kat. území Martin
Vlastník: Čs. stát
Uživatel: ÚNZ - Střední zdravotnická škola Martin
19. Dům se zahradou v Nitře, Vajanského ul. č. 7
čp. 1856 - dům, parcela č. 1302/9, 1302/11, zapsané u SG Nitra na listu vlastnictví č. 425 pro obec a kat. území Nitra
Vlastník: Čs. stát
Uživatel: ÚNZ Nitra
20. Dům s dvorem a příslušenstvím Bratislava, Mariánská č. 7
čp. II 876 Bratislava - Staré Město - dům, parcely č. 8271/2, 8271/3, zapsané u SG Bratislava na listu vlastnictví č. 10 pro obec a kat. území Bratislava Staré Město
Vlastník: Čs. stát
Uživatel: Bytový podnik Bratislava I
21. Dům v ulici Štefana Moyzesa, Martin
čp. 3 - dům, par. číslo 1064, zapsané u SG Martin na listě vlastnictví č. 1319 pro kat. území obce Martin
Vlastník: Čs. stát
Uživatel: ÚNZ v Martině

127

ZÁKON

ze dne 11. března 1992,
kterým se mění a doplňuje zákon č. 384/1990 Sb.,
o vymezení působnosti České a Slovenské Federativní Republiky
ve věcech vnitřního pořádku a bezpečnosti

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 384/1990 Sb., o vymezení působnosti České a Slovenské Federativní Republiky ve věcech vnitřního pořádku a bezpečnosti, se mění a doplňuje takto:

V § 1 se za ustanovení písmena j) vkládá nové ustanovení písmena k), které zní:
„k) zabezpečovat ochranu železniční dopravy;“.

Dosavadní ustanovení písmena k) se označuje písmenem l).

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Havel v. r.
Dubček v. r.
Čalfa v. r.

128

NAŘÍZENÍ VLÁDY

České a Slovenské Federativní Republiky

ze dne 20. února 1992

o úpravě náhrady za ztrátu na výdělkupo skončení pracovní neschopnosti nebo při invaliditě

Vláda České a Slovenské Federativní Republiky nařizuje podle § 447 odst. 3 občanského zákoníku:

§ 1

(1) Náhrada za ztrátu na výdělek po skončení pracovní neschopnosti nebo při invaliditě náležející podle občanskoprávních předpisů se upravuje tak, že průměrný výdělek rozhodný pro výpočet této náhrady se zvyšuje o takto stanovená procenta:

- a) 2 % za každý kalendářní rok následující po vzniku nároku na tuto náhradu do 31. prosince 1989,
- b) 5 % za kalendářní rok 1990,
- c) 5 % za I. pololetí roku 1991.

(2) Náhrada podle odstavce 1 písm. a) nepřísluší poškozenému za dobu, za kterou mu na úpravu náhrady za ztrátu na výdělek vznikl nárok podle nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 17/1983 Sb., o úpravě některých náhrad za ztrátu na výdělek po skončení pracovní neschopnosti nebo při invaliditě.

(3) Úprava podle odstavce 1 se provede na žádost poškozeného i v případech, kdy po 31. prosinci 1980 mu náhrada za ztrátu na výdělek po skončení pracovní

neschopnosti nebo při invaliditě nepříslušela, protože to neumožňovaly právní předpisy o částkách omezujících způsob výpočtu a poskytování těchto náhrad.

§ 2

(1) Pro náhradu za ztrátu na výdělek po skončení pracovní neschopnosti nebo při invaliditě platí i po úpravě provedené podle § 1 ustanovení § 447 odst. 2 občanského zákoníku.

(2) Ke zvýšení invalidního, popřípadě částečného invalidního důchodu podle právních předpisů o sociálním zabezpečení se při úpravě náhrady za ztrátu na výdělek podle § 1 nepřihlíží.

§ 3

Náhrada za ztrátu na výdělek upravená podle tohoto nařízení vlády přísluší od 1. prosince 1991.

§ 4

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Čalfa v. r.

129

VYHLÁŠKA

ministerstva vnitra České republiky

ze dne 4. března 1992

o odborných předpokladech pracovníků obecní policiea způsobu jejich ověřování

Ministerstvo vnitra České republiky (dále jen „ministerstvo“) stanoví podle § 4 odst. 7 a § 5 odst. 6 zákona České národní rady č. 553/1991 Sb., o obecní policii (dále jen „zákon“):

§ 1

Odborné předpoklady pracovníků obecní policie

(1) Odbornými předpoklady pracovníků obecní

policie (dále jen „strážník“) k výkonu povinností a oprávnění podle zákona (dále jen „odborné předpoklady“) jsou v rozsahu nezbytném pro plnění úkolů a k výkonu povinností a oprávnění podle zákona znalost

- a) právní úpravy lidských práv a svobod,¹⁾
- b) zákona,
- c) právní úpravy o obcích a okresních úřadech,²⁾

¹⁾ Zejména ústavní zákon č. 23/1991 Sb., kterým se uvozuje LISTINA ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD jako ústavní zákon Federálního shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky.

²⁾ Zejména zákon ČNR č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon ČNR č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících.

- d) právní úpravy projednávání přestupků,³⁾
- e) právní úpravy postavení, úkolů a oprávnění Policie České republiky a vztahů Policie České republiky k orgánům obcí a obecní policii,⁴⁾
- f) trestního zákona, trestního řádu a základů kriminalistiky,
- g) právní úpravy správního řízení,⁵⁾
- h) právní úpravy provozu na pozemních komunikacích.⁶⁾

(2) Odborným předpokladem je též praktické zvládnutí hmatů, chvatů, úderů a kopů sebeobrany, doložené osvědčením okresního ředitelství Policie České republiky.

(3) Bude-li strážník nosit služební zbraň,⁷⁾ musí splňovat podmínky podle zvláštních předpisů.⁸⁾

§ 2

Ověřování odborných předpokladů

(1) Ověřování odborných předpokladů uvedených v § 1 odst. 1 se provádí formou písemného testu a ústní zkoušky (dále jen „zkouška“).

(2) Před zahájením zkoušky předloží strážník osvědčení podle § 1 odst. 2.

§ 3

Přihláška ke zkoušce

(1) Ke zkoušce se strážník přihlašuje prostřednictvím obce v Institutu pro místní správu (dále jen „Institut“).

(2) Termín a místo konání zkoušky stanoví Institut a sdělí je strážníkovi nejméně 30 dní předem; současně zašle strážníkovi okruh zkušebních problémů a seznam studijní literatury.

§ 4

Zkušební komise

(1) Ověření, zda strážník splňuje odborné předpoklady, provádí zkušební komise.

(2) Zkušební komisi zřizuje ministerstvo; jejího předsedu a další členy jmenuje z řad odborníků z obo-

rů činností zahrnutých do odborných předpokladů podle § 1 odst. 1 tak, aby jedním členem komise byl vždy zástupce policejního ředitelství.⁹⁾

(3) Zkušební komise jedná a rozhoduje v tříčlenném složení a usnází se většinou hlasů.

(4) Práva a povinnosti zkušební komise, jakož i způsob provádění zkoušky upravuje zkušební řád uvedený v příloze, která je součástí této vyhlášky.

§ 5

Neúčast na zkoušce

(1) Strážníku, který se ke zkoušce nemohl dostavit z důležitého důvodu nebo svou neúčast řádně omluvil, stanoví Institut náhradní termín a místo konání zkoušky a sdělí mu je ve lhůtě stanovené v § 3 odst. 2.

(2) Strážník, který se ke zkoušce nedostaví bez řádné omluvy nebo bez důležitého důvodu, může konat zkoušku jen na základě nové přihlášky ke zkoušce.

§ 6

Hodnocení výsledků zkoušky

(1) Výsledek zkoušky se hodnotí stupněm „vyhověl“ nebo „nevyhověl“.

(2) Stupněm „vyhověl“ se hodnotí strážník, který prokázal, že ovládá v požadované míře stanovenou látku a jejímu obsahu rozumí teoreticky i prakticky.

§ 7

Oznámení o výsledku zkoušky a vydání osvědčení o splnění stanovených odborných předpokladů

(1) Zkušební komise oznámí výsledek zkoušky strážníkovi ústně ihned po jejím vykonání.

(2) O zkoušce a jejím výsledku sepíše zkušební komise protokol, který podepíší všichni členové komise; jedno vyhotovení protokolu zašle Institut příslušné obci.

(3) Strážníkovi, který úspěšně vykonal zkoušku a předložil osvědčení podle § 1 odst. 2, vydá zkušební komise osvědčení o splnění stanovených odborných předpokladů (dále jen „osvědčení“).

³⁾ Zejména zákon ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

⁴⁾ Zejména zákon ČNR č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky.

⁵⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

⁶⁾ Vyhláška federálního ministerstva vnitra č. 99/1989 Sb., o pravidlech provozu na pozemních komunikacích (pravidla silničního provozu), ve znění pozdějších předpisů.

⁷⁾ § 20 odst. 3 zákona ČNR č. 553/1991 Sb., o obecní policii.

⁸⁾ Zákon č. 147/1983 Sb., o zbraních a střelivu, ve znění zákona č. 49/1990 Sb.

Vyhláška federálního ministerstva vnitra č. 10/1984 Sb., kterou se vydávají podrobnější předpisy o zbraních a střelivu, ve znění vyhlášky č. 264/1990 Sb.

Výnos ministerstva vnitra ČSR č. 2/1986 Ú.v. ČSR, kterým se vydávají vzorové směrnice pro zacházení se zbraněmi drženími na hromadný zbrojní průkaz.

⁹⁾ § 3 odst. 4 zákona ČNR č. 283/1991 Sb.

§ 8

Opakování zkoušky

(1) Strážník, který byl hodnocen stupněm „nevyhověl“, může zkoušku opakovat. Termín opakování zkoušky určí Institut tak, aby se opakovaná zkouška konala nejdříve po třech měsících a nejdéle do šesti měsíců ode dne zkoušky.

(2) Zkoušku lze opakovat nejvýše dvakrát.

§ 9

Na návrh obce vydá ministerstvo osvědčení s platností na dobu pěti let bez vykonání zkoušky strážníkovi, který má ukončené vysokoškolské právnické vzdělání a předložil osvědčení podle § 1 odst. 2.

§ 10

Náležitosti osvědčení

V osvědčení musí být uvedeno jméno, příjmení a rodné číslo strážníka, datum vydání a doba platnosti osvědčení a razítko ministerstva. Osvědčení podepisuje předseda zkušební komise; osvědčení podle § 9 nebo § 13 podepisuje pověřený pracovník ministerstva.

§ 11

Odnímání osvědčení

(1) Vznikne-li pochybnost o tom, zda strážník splňuje podmínky stanovené v § 4 odst. 1 zákona, vyžádá si ministerstvo

- a) k podmínce bezúhonnosti výpis z rejstříku trestů a zprávu příslušného okresního ředitelství Policie České republiky a požádá o stanovisko příslušnou obec;
- b) k podmínce státního občanství České a Slovenské Federativní Republiky doklad o státním občanství; doklad musí být vydán po dni, kdy pochybnost vznikla;
- c) k podmínce tělesné a duševní způsobilosti lékařský posudek.¹⁰⁾

(2) Vznikne-li pochybnost o tom, zda strážník splňuje odborné předpoklady podle § 1, vyzve ho ministerstvo, aby se podrobil přezkoušení a současně o tom vyrozumí Institut a příslušnou obec. Pokud

Ministr:

JUDr. Sokol v. r.

Zkušební řád**I. Práva a povinnosti zkušební komise a jejího předsedy****1. Zkušební komise**

- a) sestaví zkušební otázky pro písemný test a ústní zkoušku,

se strážník ke zkoušce nedostaví, pozbývá jeho dosavadní osvědčení platnosti.

- (3) O přezkoušení podle odstavce 2 platí obdobně ustanovení § 1 až 7 této vyhlášky s výjimkou § 3 odst. 1.

- (4) Rozhodnutí o odnětí osvědčení oznámí ministerstvo příslušné obci.

§ 12

Evidence osvědčení

Evidenci osvědčení vede ministerstvo; obec oznámí ministerstvu skončení platnosti osvědčení, jestliže platnost osvědčení skončila podle § 4 odst. 6 zákona.

§ 13

Přechodné ustanovení

- (1) Na návrh obce vydá ministerstvo bez zkoušky podle § 2 osvědčení s platností na dobu dvou let strážníkovi, který

- a) vykonal maturitní zkoušku nebo závěrečnou pomaturitní zkoušku ve střední policejní škole ministerstva, nebo
- b) se rekvalifikoval¹¹⁾ pro práci v obecní policii a je muž o tom vzdělávací zařízení, které jeho rekvalifikaci provádělo, vydalo doklad o kvalifikaci.¹²⁾

- (2) Na návrh obce může ministerstvo vydat bez zkoušky podle § 2 osvědčení strážníkovi, který absolvoval školení a výcvik zakončený závěrečnou zkouškou před komisí, jejímž členem byl zástupce okresního ředitelství Policie České republiky, pokud obsah školení, výcviku a zkoušky odpovídá rozsahu znalostí stanovených v § 1; toto osvědčení se vydá s platností do 30. června 1993.

- (3) Návrh podle odstavců 1 a 2 lze podat nejpozději do 30. června 1992; k návrhu musí být přiloženy doklady osvědčující splnění stanovených podmínek.

§ 14

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Příloha k vyhlášce č. 129/1992 Sb.

¹⁰⁾ § 21 zákona č. 20/1966 Sb., o péči a zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů.

¹¹⁾ § 10 zákona č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti.

¹²⁾ § 8 vyhlášky ministerstva práce a sociálních věcí ČR č. 21/1991 Sb., o bližších podmínkách zabezpečování rekvalifikace uchazečů o zaměstnání a zaměstnanců.

2. Předseda zkušební komise

- a) ověřuje totožnost strážníka,
- b) řídí jednání a práci zkušební komise,
- c) dbá na jednotný a správný postup zkušební komise,
- d) rozhoduje o sporných otázkách souvisejících se zkouškou,
- e) zabezpečuje protokolární záznam o průběhu a výsledku zkoušky.

II. Zkouška k ověření zvláštní odborné způsobilosti

- a) písemný test
 1. Pro vykonání zkoušky písemným testem

se stanoví časový limit, který nesmí přesáhnout 1 hodinu.

2. Hodnocení odpovědí se provádí bodovacím systémem, s jehož pravidly musí být strážníci seznámeni před zahájením zkoušky.

b) ústní zkouška

1. Strážník odpovídá zpravidla na dvě ze zkušebních otázek sestavených zkušební komisí.
2. Strážník se může připravovat na odpověď po dobu 15 minut.
3. Ústní zkouška nesmí trvat déle než 30 minut.

130

VYHLÁŠKA

Státní banky československé

ze dne 6. března 1992

o vydání mincí po 10 Kčs s letopočtem 1992

Státní banka československá stanoví podle § 27 písm. a) zákona č. 22/1992 Sb., o Státní bance československé:

§ 1

Dnem 4. května 1992 se vydávají do oběhu mince po 10 Kčs s letopočtem 1992 (dále jen „desetikoruna“).

§ 2

(1) Desetikoruna se razí ze slitiny obsahující 92 dílů mědi, 6 dílů hliníku a 2 díly niklu. Hmotnost desetikoruny je 8 g, její průměr je 24,5 mm. Na hraně mince se střídají hladká a vroubkovaná pole.

(2) Při razbě desetikoruny je povolena odchylka směrem nahoru i dolů v hmotnosti 20/1000, v obsahu hliníku a niklu 10/1000.

(3) Na líci desetikoruny je vpravo státní znak České a Slovenské Federativní Republiky a nad ním je zkratka názvu státu „ČSFR“. Vlevo od státního znaku je označení hodnoty číslem „10“. Pod označením hodnoty a státním znakem je v jednom řádku zkratka „Kčs“ a letopočet „1992“. Autorkou návrhu lící strany je akademická sochařka Jarmila Truhlíková-Spěváková. Iniciály jejího jména „JTS“ jsou umístěny pod letopočtem.

(4) Na rubu desetikoruny je portrét Aloise Rašína. Jeho jméno „A. RAŠÍN“ je v opisu vpravo, letopočty „1867-1923“ v opisu vlevo. Autorem návrhu rubové strany je akademický sochař Josef Úprka, iniciála jeho jména „U“ je umístěna při pravém okraji mince dole mezi portrétem a jménem.

§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Guvernér:

Ing. Tošovský v. r.

131

Ministerstvo spravedlnosti České republiky

vydalo podle § 95 zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů, v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České republiky **výnos ze dne 11. února 1992 č. j. 599/91-pers. o nařizování a odměňování pracovní pohotovosti soudců, justičních čekatelů a pracovníků odborného aparátu krajských a okresních soudů.**

Výnos nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Výnos je uveřejněn ve Sbírce instrukcí a sdělení ministerstva spravedlnosti České republiky a lze do něj nahlédnout na ministerstvu spravedlnosti České republiky a u krajských a okresních soudů.

132

Ministerstvo zemědělství České republiky

vydalo podle § 41 písm. a) zákona č. 172/1988 Sb., o zemědělské dani, v dohodě s ministerstvem financí České republiky a po projednání s federálním ministerstvem hospodářství **výnos ze dne 5. 3. 1992 č. j. 2202/91-220 o zařazení zemědělských organizací do produkčních ekonomických skupin.**

Výnosem se zrušuje výnos ministerstva zemědělství ČR ze dne 27. 12. 1990 č. j. 946/90-220, ve znění výnosů ze dne 18. 4. 1991 č. j. 160/91-220, ze dne 10. 9. 1991 č. j. 860/91-220 a ze dne 29. 11. 1991 č. j. 1796/91-220.

Výnos nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Bude publikován ve Věstníku ministerstva zemědělství České republiky. Do výnosu lze nahlédnout na ministerstvu zemědělství České republiky.

133

Ministerstvo financí Slovenskej republiky

vydalo podľa § 31 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 592/1990 Zb. o rozpočtových pravidlách Slovenskej republiky v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 574/1991 Zb. **výnos o financovaní rozostavanej komunálnej bytovej výstavby a výstavby technickej a občianskej vybavenosti.**

Výnos upravuje financovanie rozostavanej komunálnej bytovej výstavby a výstavby technickej a občianskej vybavenosti; poskytovanie účelových dotácií, zdroje financovania a spôsob odovzdávania dokončených stavieb a objektov do užívania.

Výnosom sa zrušuje výnos o financovaní komunálnej bytovej výstavby a výstavby technickej a občianskej vybavenosti, vydaný Federálnym ministerstvom financií, Ministerstvom financií ČSR a Ministerstvom financií SSR z 12. decembra 1987 uverejnený pod číslom 33/1987 vo Finančnom spravodajcovi č. 6-7 zo dňa 23. decembra 1987, registrovaný v Zbierke zákonov v častke 26/1987 Zb.

Výnos nadobúda účinnosť 3. aprílom 1992 a bude publikovaný vo Finančnom spravodajcovi Slovenskej republiky číslo 1/1992.

Do výnosu možno nahliadnuť na Ministerstve financií Slovenskej republiky a na obvodných úradoch v Slovenskej republike.

REDAKČNÍ SDĚLENÍ**o opravě chyby**

**v zákonu č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků
v družstvech, v českém i slovenském vydání**

V § 17 písm. a) mají slova „ke dni účinnosti zákona č. 229/1991 Sb.“ správně znít „ke dni účinnosti zákona č. 162/1990 Sb.“.

Redakce

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční zálohované předplatné činí 540,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011 - **Novinová sazba** povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohledací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku, pokud žádný požadavek neuplatníte, zůstává odběr v nezměněném stavu i pro nadcházející ročník. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v obyčejném středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41 až 9, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 2, Bruselská 2, telefon (02) 25 84 93 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách knihkupectví: Olomouc, nám. Míru 5, Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilony - Ostrava, Holarova 14 - Nový Jičín, 28. října 10 - Plzeň, Admina, spol. s r. o., Škroupova 18.